

Tilbedelse af Herren

Ugens vers

"De stemte i med lovprisning og tak til Herren: 'Han er god, hans trofasthed mod Israel varer til evig tid!' Og hele folket brød ud i høje jubelråb og lovryste Herren, fordi grunden var lagt til Herrens tempel" (Ezra 3,11).

Introduktion

Denne uges bibelvers giver os indsigt i, hvordan israelitterne tilbad Gud, og hvordan deres tak til Gud strømmede over i lovprisning af ham. I 515 f.Kr. fejrede de indvielsen af det nye tempel (Ezra 6,15-18), og ca. 60 år senere fejrede de indvielsen af Jerusalems færdigbyggede mure (Neh 6,15-7,3; 12,27-13,31).

Efter slægtstavlerne i Neh 11 og 12 går forfatteren videre til folkets fejring af indvielsen af bymuren. Det var almindeligt for folket at foretage sådanne indvielser til Gud: af templet, af bymuren og til og med af huse og offentlige bygninger. En indvielse blev nøje forberedt og indbefattede sang, musik, fest, ofringer, lovprisning, glæde og en renselse af folket. David indførte skikken med at bringe ofre i forbindelse med en indvielse, og Israels ledere fulgte denne skik lige fra Salomo, da han førte arken ind i templet (1 Kong 8,5).

I denne uge skal vi se på, hvordan de tilbad Herren på denne tid og opdage ting, som vi kan anvende i dag, når vi tilbeder den samme Herre.

Ugens tekster

- Neh 12,27-47
- 1 Krøn 25,6-8
- 1 Joh 1,7-9
- Joh 1,29.36
- 1 Kor 5,7
- Hebr 9,1-11

At synge Herrens sange

Neh 12,27-29

Læg mærke til nogle af de nøgleord, som viser, hvordan deres tilbedelse og lovprisning var. Hvordan vil du beskrive den?

Israels folk havde indviet en bestemt gruppe af levitterne til at være sangere og musikere ved tempeltjenesten. Gud ledte denne praksis og gav undervisning om gudstjenesteordningen. Tilbedelsen i templet skulle være smuk og professionelt udført.

Kong David havde organiseret gudstjenesterne i templet til et mere kunstfærdigt og flot system end tidligere. Asafs efterfølgere, som David havde sat til at lede tilbedelsen i templet, var stadigvæk udvalgt som dem, der "sang under tjenesten i Guds hus" (Neh 11,22).

1 Krøn 25,6-8

Hvad lærer denne tekst os om musikens centrale og vigtige rolle i Israels gudstjeneste og i deres "sang for Herren"?

Sangerne var levitter og derfor officielt sat til at tjene i templet. De blev altså betalt for at sørge for musik i templet. Under kong Davids styre blev der oprettet et komplet musikakademi, som kongen holdt opsyn med. Der var lærere og elever, unge og ældre, som på skift arbejdede med at sørge for musik i templet. Nogle spillede på instrumenter, andre sang, og andre igen passede instrumenterne og de kapper, som blev brugt under gudstjenesterne. Hvad var hensigten med en så professionel organisering? Det havde til hensigt at udvikle talenter og give en vision af høj kvalitet i forbindelse med gudstjenesten. Vi må altid stræbe efter høj kvalitet i det, der foregår under vores gudstjeneste. Lovprisning må komme fra hjertet og udtrykkes på den bedste måde, så folk bliver åndeligt opløftet. Vi må tage for givet, at de musikere og sangere, som gjorde tjeneste i templet, var blevet nøje udvalgt til at lede gudstjenesterne.

Til at tænke over

Hvordan har du oplevet glæde ved tilbedelse gennem musik? Hvor stor betydning har det for dig?

Renselse

Efter Bibelens omtale af indvielsen af bymuren og samlingen af sangerne, taler det næste vers, Neh 12,30, om renselse. "Præsterne og levitterne rensede sig, og de rensede folket, portene og muren." Det hebraiske grundord for "rense" er thr betyder "at være ren". Det benyttes i mange forskellige sammenhænge i Det Gamle Testamente, også i betydningen at stå moralsk ren for Gud.

"Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd. Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed" (1 Joh 1,7-9).

Hvad lærer denne tekst om 1) den menneskelige natur, 2) Guds tilgivelse, og 3) Guds kraft i vores liv?

Templet og dets tjeneste var vigtige dele af det gamle Israels religion. Men templet og dets tjeneste var et middel til et mål, ikke et mål i sig selv. Og dette mål var selvfølgelig at lede folket til et frelsende forhold til pagtens Gud, Herren Jesus Kristus, og at opleve hans rensende kraft i deres liv. Det er kundskaben om, hvad Gud har gjort, hvad Herren har frelst os fra, som leder os til at elske ham og tilbede ham. Det er en af grundene til, at israelitterne i Det Gamle Testamente igen og igen fortalte om, hvad Gud havde gjort for dem i fortiden. Det hjalp dem til at kende Guds godhed og kærlighed, som stod centralt i den glæde og taknemlighed, som skulle gennemsyre deres tilbedelsesoplevelser.

For os i dag bør oplevelsen og påskønnelsen af syndstilgivelse skabe taknemlighed til Gud og en følelse af håb og glæde. Da bliver det let at prise Gud og udtrykke vores påskønnelse af hans karakters skønhed. Og den største åbenbaring af Guds karakter ser vi i Jesus på korset, hvor han bar straffen for vores synd, så vi ikke selv behøver at blive straffet.

Uanset hvilke synder du har begået i fortiden, eller hvordan din nuværende karakter er, kan du lige nu få fuldkommen tilgivelse ved at komme til korset. Hvorfor ikke tage imod den tilgivelse, som Jesus tilbyder dig?

Til at tænke over

To store takkekor

Neh 12,31-42

Hvorfor spillede musik en så stor rolle ved denne fejring?

Som en del af gudstjenesten i denne situation gik to takkekor, som Nehemias havde oprettet, rundt om Jerusalem og sang, mens der blev spillet på musikinstrumenter. De startede på samme sted, men delte sig derefter, og gik i hver sin retning rundt ovenpå bymuren. Den ene gruppe blev ledet af Ezra, som gik i spidsen, og Nehemias gik sidst i den anden gruppe. De to kor mødtes igen ved Vagtporten, hvorfra de gik ind i templet. Præster, der blæste i trompeter, fulgte hver gruppe i optøget. Da de to kor var kommet ind i templet, stillede de sig op over for hinanden. Både optøget og gudstjenesten var meget velorganiseret.

For at kunne besvare spørgsmålet om, hvorfor musik spiller en så stor rolle i fejringen og gudstjenesten, må vi se på dens betydning i forbindelse med templet. Musik i templet var ikke en koncert, som folk kom for at nyde, som når vi går for at lytte til Beethovens 4. symfoni i en koncertsal. Mens musikerne sang og spillede, bøjede folket sig i bøn. Det var en del af deres tilbedelse.

Den centrale handling i templet og gudstjenesten handlede om ofringer, som i sig selv er en temmelig ubehagelig handling. De skar trods alt halsen over på uskyldige dyr! Udover at løfte folkets tanker mod himlen var den smukke musik med til at gøre hele tilbedelsesoplevelsen mere tiltalende for dem.

2 Mos 15,1-2
2 Krøn 20,21-22
Åb 15,2-4

Find situationer i Bibelen, hvor musik var en vigtig del af tilbedelsen. Læg specielt mærke til disse tekster.

Både på jorden og i himlen er musik en del af tilbedelse og gudstjeneste. Bemærk i teksterne nævnt ovenover, at sangene handler om, hvad Herren har gjort for sit folk, deriblandt også at give dem sejr "over dyret"; for hvordan kunne de opnå den sejr uden Guds hjælp? Sangene udtrykker lovprisning af Gud for hans frelsende gerninger.

Til at
tænke over

Nævn nogle af de ting, Gud har gjort for dig, som giver dig god grund til at synge lovsange til ham?

Ofringer som en del af gudstjenesten

Neh 12,43

Hvad var særlige ved, at de bragte "store slagtofre" som en del af deres tilbedelsesfejring?

Ofringer var den vigtigste del af tilbedelsen på templets tid. Der blev brugt mange forskellige ofre, enten for løftet om tilgivelse eller for at udtrykke glæde over fællesskabet og tak til Gud. Ofringerne gav tilbedelsen indhold, idet de mindede de tilbedende om, hvem og hvordan den sande Gud er. De pegede hen til det lovede afkom, Messias, som skulle ofre sit liv for dem, nemlig Guds lam.

Joh 1,29.36
1 Kor 5,7
Åb 5,6.12-13

Hvad siger disse vers om, hvad ofringerne egentlig pegede hen til? Hvis det gamle Israel kunne glæde sig over et dødt husdyr, en død, som kun kunne åbenbare en lille del af sandheden, hvor meget mere grund har vi da ikke til at fryde og glæde os?

Læg også mærke til, hvor mange gange tanken om glæde og fryd beskrives blot i Neh 12,43. Midt i deres ærbødighed og måske også den frygt, som de oplevede under deres gudstjeneste – slagtningen af et dyr for deres synder var trods alt en alvorlig handling – var der også stor glæde og lovpris. Når vi kommer frem for Gud, bør det ske med ærefrygt og ærbødighed sammen med lovprisning. Salme 95 viser, at sand tilbedelse indbefatter opfordringen til at synge, råbe med glæde og spille musik for at fejre Gud (Sl 95,1) i tillæg til at bøje sig og knæle for Herren (Sl 95,6). Det er vigtigt at finde en balance mellem glæde og ærefrygt, når vi tilbeder og lovpriser vores skaber.

Til at tænke over

Hvilke følelser stiger op i os, når vi tænker over, at han, som skabte alt (se Joh 1,1-3), hang på korset, hvor han døde for sine skabningers synd? Hvilken rolle kan og bør glæde spille, når vi tænker på korset?

Præsterne og levitternes del i gudstjenesten

Neh 12,44-47

Hvorfor glædede Juda sig "over præsterne og levitterne, som forrettede tjeneste"? Hvorfor var de vigtige?

Hebr 9,1-11

Hvad symboliserede det arbejde, som præsterne (som var levitter) udførte?

"Kristi forbøn for mennesker i den himmelske helligdom har lige så stor betydning for frelsesplanen som hans død på korset. Ved sin død påbegyndte han den gerning, som han efter sin opstandelse steg op for at fuldende i himlen. I troen må vi gå ind bag forhængen, 'hvor Jesus gik ind som en forløber for os' (Hebr 6,20)" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 393).

Igen må vi huske, at selv om menneskene den gang ikke havde det samme lys, som vi har i dag, forstod de nok til at vide, hvorfor det arbejde, som levitterne som de eneste udførte i templet, var så vigtigt. De glædede sig over, at Guds gerning blev udført gennem dem.

Folket havde tilbragt tid med at læse Guds ord, bede, tilbede og på ny indvie sig til ham. Midt i alt dette indså de, at tjenesten i templet var blevet forsømt og havde brug for at blive genoprettet. Da dette var sket, glædede folket sig over det vigtige arbejde, som levitterne skulle udføre på folkets vegne. Gud gjorde det klart for folket, at tjenerne i templet var en del af hans plan for tilbedelse.

Desværre bliver præster, de som underviser i Guds ord, og musikere ofte taget for givet. Selv på Nehemias' tid var støtten til levitterne nogle gange stærk, andre gange meget svag. Mange gange var levitterne nødt til at gå tilbage til andet arbejde for at sørge for deres familier, fordi folket holdt op med at give tiende og gaver.

Uden tiende og gaver vil der ikke være nogen organiseret verdensomspændende kirke. Hvis vi ønsker, at vores arbejde skal fortsætte, må vi være besluttet på at støtte vores arbejdere både med vores penge og vores ord. Menigheden vil aldrig være fuldkommen; men det bør ikke få os til at holde op med at støtte den med vores gaver, så Guds værk kan fortsætte over alt i verden.

Til videre studium

· Ellen White, *Vejen til Kristus*, "At vokse i Kristus", s. 73-83.

"Kristi kors vil være indeholdt i de frelstes viden og sang i al evighed. I den herliggjorte Kristus vil de se den korsfæstede Kristus. Aldrig skal det glemmes, at han, hvis kraft skabte og opretholdt de utallige verdener i rummets umådelige rige, Guds elskede søn, himlens Majestæt, han, som keruber og skinnende serafer tilbad af hele deres hjerte, ydmygede sig for at løfte det faldne menneske op; at han bar syndens skyld og skam og oplevede, at Faderen skjulte sit ansigt for ham, indtil en fortabt verdens elendighed fik hans hjerte til at briste og slukkede hans liv på Golgatas kors. Det vil altid vække universets undren og tilbedelse, at alverdens skaber skulle lægge sin herlighed bort og ydmyge sig af kærlighed til mennesket.

Når de frelste fra alle nationer betragter deres frelser og ser Faderens evige herlighed stråle fra hans ansigt; når de ser hans trone, som er fra evighed til evighed, og ved, at hans rige aldrig får ende, bryder de ud i jubelsang: 'Værdigt, værdigt er Lammet, det slagtede, som har genløst os til Gud med sit eget dyrebare blod!'" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 526).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Tal sammen i klassen om at finde den rette balance mellem ærefrygt og glæde i vores tilbedelse. Tal også om, hvorvidt ærefrygt og glæde er modsætninger?**
- 2. Israelitterne satte Jerusalems mur under Guds beskyttelse gennem indvielsesceremonien. På den måde erkendte de, at muren var nytteløs, hvis Gud ikke forsvarede den. Salomo udtrykte "Hvis ikke Herren bygger huset, arbejder bygmestrene forgæves. Hvis ikke Herren våger over byen, våger vægteren forgæves" (Sl 127,1). Hvad bør det fortælle os om det, vi udfører for Gud?**
- 3. Hvilken rolle spiller musik i din menigheds gudstjenesteoplevelse?**
- 4. Bibelen er tydelig: Jesus er vores ypperstepræst i den himmelske helligdom. Hvad gør han egentlig for os der? Hvad kan præsternes opgaver i det jordiske tempel lære os om, hvad Jesus gør for os i den himmelske helligdom?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord
og klassens
aktiviteter

- Lav en liste over de instrumenter, der blev brugt ved de gudstjenester, som er omtalt i Ezra og Nehemias.
 - Udvid listen med musikinstrumenter fx fra Salme 150.
 - Få evt. hjælp fra en ekspert eller lad en person fra klassen undersøge, hvordan disse musikinstrumenter fra oldtiden så ud, og hvilke typer de var, fx strengeinstrumenter, slaginstrumenter osv.
 - Hvilke forskelle var der mellem datidens og nutidens instrumenter?
- Brug et kort over datidens Jerusalem til at finde rundt i de lokaliteter, som er omtalt i denne uges bibeltekster.
 - Hvor langt gik de to takkekor?
- Prøv evt. som gruppe at sammensætte en gudstjeneste – det kan være den ugentlige eller en gudstjeneste til en bestemt anledning.
 - Start fra bunden, altså som om der ikke er en fastlagt tradition for, hvad der skal indgå, og hvordan det skal foregå.
 - Hvilke elementer synes du/I bør indgå?
 - Overvej bl.a. følgende faktorer:
 - Hvad skal være gudstjenestens tema og perspektiv?
 - Hvordan vil du engagere hele forsamlingen, så alle føler, at de er deltagere?
 - Hvordan vil du gøre gudstjenesten tiltalende for sanserne, for hørelsen, synet osv.?
 - Hvordan vil du sikre dig, at gudstjenesten bliver personlig og appellerer til den enkelte i forsamlingen?
 - Hvordan vil du sikre dig, at fokus er på Gud og ikke på mennesker?

Personligt
kristenliv

- Er der/har der været særlige situationer i dit liv, som giver dig anledning til at fejre og til at takke og prise Gud? Hvordan kan du bedre give udtryk for din taknemmelighed?

Uddybende
spørgsmål

- Kan alle musikinstrumenter bruges til at prise Gud?
 - Kan de bruges til at vanære ham?
 - Afhænger svaret af instrumentet selv, eller af måden, man bruger det på?

